

Celkově bylo uskutečněno 42 hospitací, z toho 71,4 % bylo vedeno kvalifikovaným pedagogem. Služby asistenta pedagoga byly využívány ve čtyřech pětinach hodin, další pedagogický pracovník byl přítomen v necelé třetině a osobní asistent v necelé desetině hodin. Specializovaná výuka byla zajištěna prostřednictvím externího odborníka v 26,8 % navštívených hodin. Podpůrné prostředky byly do výuky zařazeny ve většině případů (92,5 % hodin), v největší míře to bylo plavání a hydroterapie, muzikoterapie, vjemová terapie a léčebné cvičení. Kompenzační a rehabilitační prostředky byly ve výuce využívány podobně často jako podpůrné prostředky. Nejčastěji se jednalo o pomůcky pro komunikaci, haptické pomůcky a polohovací prostředky.

V tomto školním roce ČŠI zjišťovala a hodnotila také informace o vzdělávání žáků se smyslovým postižením, tělesným postižením nebo vadami řeči a se specifickými poruchami učení nebo chování. Byla provedena kontrola správného zařazení žáků do jednotlivých školních vzdělávacích programů a hodnocena individuální a skupinová podpora těchto žáků.

V rámci této inspekční činnosti bylo realizováno 269 hospitací v 60 školách. Ve čtyřech pětinach hodin probíhala výuka podle ŠVP zpracovaného dle RVP ZV (případně v kombinaci s dalším ŠVP dle odlišného RVP). Nejvíce hospitovaných hodin proběhlo ve třídách se žáky s vývojovými poruchami učení a vadami řeči. Nejčastěji byli v jedné třídě vzdělávání žáci s jedním typem postižení (41 % hodin), ve čtvrtině hodin se dvěma typy a ve třetině hodin s více než dvěma typy postižení současně, přičemž průměrný počet zapsaných žáků činil 10.

Kvalifikovanost vyučujících byla okolo 85 %. Asistent pedagoga byl k dispozici ve třetině navštívených hodin, další pedagogický pracovník již pouze v 3,8 % hodin a osobní asistent v 3,1 % hodin. Specializovaná výuka byla zajištěna prostřednictvím externího odborníka v necelé desetině sledovaných hodin.

Podpůrná opatření byla ve vzdělávání zaznamenána v 85,4 % hospitací, nejčastěji se jednalo o opatření reedukační povahy. Kompenzační a rehabilitační pomůcky byly využity ve více než třech čtvrtinách hodin, z toho v největší míře pomůcky pro kompenzaci. Některý z předmětů speciálně pedagogické péče byl zaznamenán ve dvou třetinách hospitovaných hodin. Nejčastěji to byla logopedická péče a řečová výchova (49,8 %), prostorová orientace a samostatný pohyb zrakově postižených (13,1 %) nebo zdravotní tělesná výchova a zraková stimulace (oba 10 %). Ve výuce převažoval výklad učitele, rozhovor a práce s textem, z hlediska forem výuky byla nejčastěji zaznamenána frontální výuka a samostatná práce žáků, často byla zastoupena také individualizovaná výuka.

2.2.3 Zajištění péče o žáky se SVP v základním vzdělávání

Počet žáků se SVP v navštívených školách se ve srovnání s minulým rokem sice mírně snížil o 1,2 % na 11,3 % z celkového počtu žáků, ale bylo to dáno nižším počtem navštívených základních škol určených pouze pro žáky se SVP.

Podle individuálního vzdělávacího plánu se z celkového počtu žáků se speciálními vzdělávacími potřebami vzdělávalo 37,8 % žáků. Ve školní matrice bylo evidováno pouze 0,9 % žáků se sociálním znevýhodněním. Tato skutečnost naznačuje přetrvávající problém s diagnostikou těchto žáků (skutečný počet může být až několikanásobně vyšší).

Při inspekční činnosti ve třídách, ve kterých byli přítomni žáci se SVP (3 061 hospitačních hodin), bylo zjišťováno, jak školy využívaly podpůrná a vyrovnávací opatření. Nejčastěji šlo o poskytování individuální podpory v rámci výuky (88,7 %), využití asistenta pedagoga (17,3 %) nebo využití speciálních metod, postupů, forem a prostředků vzdělávání (14,8 %). V 11,8 % hospitovaných hodin bylo zaznamenáno cílené snížení počtu žáků a využití kompenzačních, rehabilitačních a učebních pomůcek, speciálních učebnic a didaktických materiálů bylo zaznamenáno pouze v 6,9 % hospitovaných hodin.